

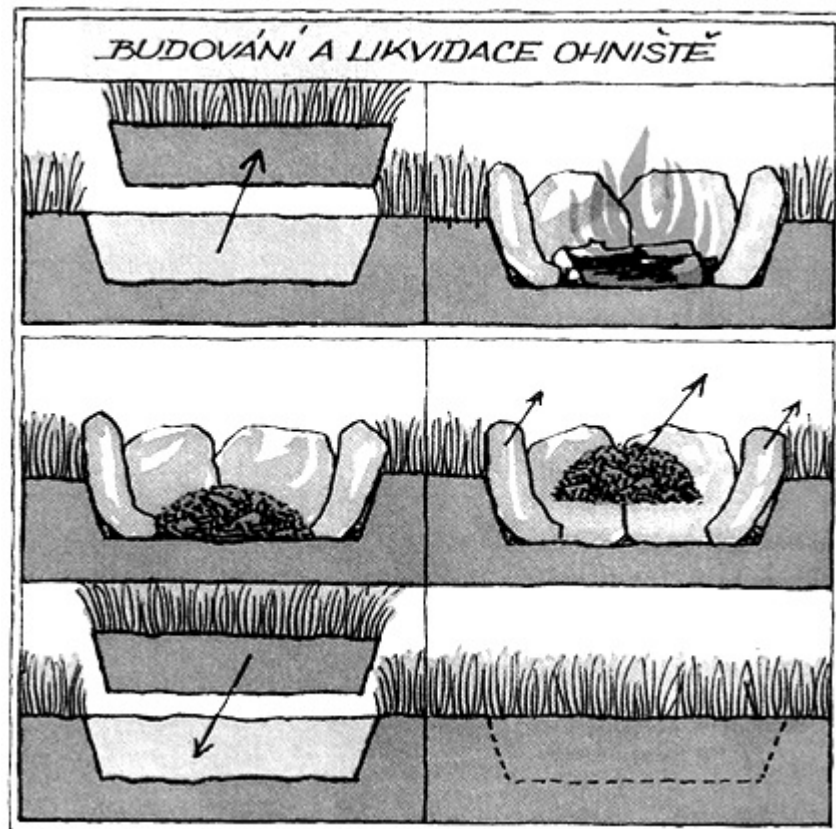
Ohně a ohniště

Oheň je jedním z největších a nejstarších přátel člověka. Je však přítelem a pomocníkem pouze toho, kdo s ním umí dobře zacházet a využívat jeho přednosti. Oheň slouží k ohřátí, přípravě stravy i k přátelskému posezení. A nemusí to být právě slavnostní táborák, někdy postačí docela malý ohýnek. Záleží na tom, jakou atmosféru a srdečné prostředí u něho dokážeme vytvořit. Právě proto si lidé ohně odedávna vážili. Někdy stačí kytara a písnička, jindy zase vyprávění zážitků, nebo pouhé mlčení při romantickém praskání polen.

Jak založit nové ohniště?

Při zakládání nového ohniště vyřízneme travnatý drn (zpravidla o 50 až 100% větší, než bude vlastní ohniště), navlhčíme jej a uložíme do stínu. Nikdy ohniště tímto drnem neobkládáme. Celý obvod i drny na okraji obložíme plochými kameny. Nikdy nepoužíváme mokré kameny z potoka, v žáru mohou puknout a stávají se z nich nebezpečné granáty.

Při odchodu ohniště zahladíme a kameny odneseme. Ohniště prolijeme vodou, necháme ho vychladnout, pak ho přikryjeme odloženým drnem a znovu prolijeme vodou. Tráva zde brzy znovu poroste.

Pro správné využití ohně musíme znát nejen druhy ohně, ale také **zásady jeho rozdělávání a udržování**. Zde jsou některé z nich:

- Velikost ohně volíme vždy takovou, jaká nám postačí pro splnění účelu, pro nějž byl určen. Rozděláváme tedy ohně co nejmenší, nenápadné, které spotřebují málo paliva.
- Výběr paliva může ovlivnit právě i velikost ohně. Topíme zásadně suchým dřívím, nejlépe z tvrdých dřevin (buk, dub, habr, jilm), které mají velkou výhřevnost a nekouří. Ve vlhkém počasí dobře poslouží bříza, jejíž dřevo i kůra hoří i mokré. Mnohdy však budeme muset použít i dříví ze smrku nebo borovice, které rovněž dobře hoří, ale nemá tak velkou výhřevnost a při hoření navíc odlétají jiskry - tím se zvětšuje nebezpečí požáru.
- Výběr místa je nesporně ovlivněn účelem ohně, ale obecně lze říci, že oheň rozděláváme vždy na nehořlavé podložce (skála, písek, hlína, kamení), nebo si takové místo musíme připravit (např. vyříznutím travnatého drnu na louce).
- Nikdy nerozděláváme oheň tam, kde je to zakázáno (rezervace, nebezpečná místa apod.).
- Po celou dobu manipulace s ohněm musíme mít neustále na paměti bezpečnostní protipožární opatření. Ohniště musí být pod neustálým dozorem. Příčinou požáru bývají často zdánlivé maličkosti, jako je odhozená zápalka nebo část starého kořenu v ohništi, který doutná pod zemí několik hodin i dní a může založit požár mimo vlastní ohniště. Také suchá tráva okolo ohniště dokáže rychle vzplanout a jen těžko se zdolává zárodek požáru na několika místech současně. Oheň také nikdy nerozděláváme pod stromy, jejichž suché větve, listí nebo jehličí může vzplanout od plamenů nebo jisker. Ve vlastním zájmu musíme dbát i na to, aby nám vítr nevál kouř a jiskry na náš stan či přístřešek. V takových případech se z ohně – přítele stává lstivý nepřítel.